TIDSKRIFT FÖR SCHACK

UTGIVEN AV

SVERIGES SCHACKFÖRBUND

UTKOMMER I 12 NUMMER OM ÅRET. ERHÅLLES I VARJE POSTKONTOR I SVERIGE, NORGE OCH DANMARK. PRIS FÖR ÅRGÅNG 1924 KR. 8: —

N:R 10—12 Okt.—Dec. 1924 ÅRG. XXX

Partier.

Parti 3769. Spanskt parti.

Spelat i mästareturneringen i Raab, augusti 1924.

	Dr. G. Nagy, Vit.	*C. Havasi,* Svart.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—b5	a7—a6
4.	Lb5—a4	Sg8—f6
5.	0—0	d7—d6
6.	d2—d4	Lc8—d7
7.	c2—c3	Lf8—e7
8.	La4—c2	

Bättre är 8. Te1 åtföljt av Sb1—d2—f1 etc.

8.	— —	0—0
9.	h2—h3	Sf6—e8

Fortsättningen Tf8—e8 är att föredraga.

10.	Lc1—e3	g7—g6
11.	Sb1—d2	Se8—g7
12.	d4×e5	d6×e5
13.	Sd2—c4	Le7—f6
14.	Le3—h6!	

Springaren kan nu spelas över e3 till d5.

14.	— —	Tf8—e8
15.	Dd1—e2	Sg7—e6
16.	Ta1—d1	Dd8—c8
17.	De2—d2	Te8—d8
18.	Sc4—e3	Lf6—g7

På 18. —, Sc6—e7 (hotande Lb5) kan följa 19. Sg4, Lh8; 20. Sg4×e5, ty 20. —, Lb5 kan därefter besvaras med Sd3.

19.	Se3—d5	f7—f6

Förbereder 20. —, Sf8, vilket här varit dåligt för Lg5.

20.	Sf3—h2!	Se6—f8
21.	Lc2—b3	Kg8—h8
22.	Lh6×g7	Kh8×g7
23.	f2—f4	

Vit hotar 24. S×f6!

23.	— —	Ld7—e6
24.	f4×e5	f6×e5
25.	Dd2—g5	Td8—d6

Felaktigt vore 25. —, Sd7 för Sd5—e7.

26.	Dg5—f6†	Kg7—h6

På 26. —, Kg8 följer 27. Sg4, h5; 28. Sh6†, Kh7; 29. Sf7, L×f7; 30. D×f7†, Kh6; 31. Sf6 och vit vinner.

27.	Sd5—e3	Dc8—d8
28.	Se3—g4†	Le6×g4
29.	Sh2×g4†	Kh6—h5
30.	Td1×d6	Dd8×d6
31.	Tf1—f5†	Uppgivet.

ty på 31. —, g×f5 följer 32. D×f5†, Kh4; 33. Kh2, Dd2; 34. Se3! och matt i nästa drag.

Parti 3770. Dambondespel.

Spelat i turneringen i Raab, aug. 1224.

	Maroczy, Vit.	*Przepiorka,* Svart..
1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	Sg1—f3	d7—d5
3.	c2—c4	c7—c6
4.	Sb1—c3	d5×c4
5.	e2—e3	b7—b5
6.	a2—a4	b5—b4
7.	Sc3—a2	

Här kommer även 7. Sb1 ifråga. Därpå kan följa 7. —, La6; 8. Dc2. (I partiet Asztalos—Seitz följde 8. Sf3—d2, Da5; 9. Dc2, b4—b3 etc. [se parti 3768]. Bättre är 9. —, e6; t. ex. 10. S×c4, Le7; 11. Sb—d2, 0—0; 12. Sf3, c5; 13. Le2, c×d4; 14. S×d4, Sc6; 15. S×c6, D×c6; 16. 0—0, Ta—c8; 17. b3, Sd5; 18. Lb2, Sb6 [Grünfeld—Tarrasch, Mährisch-Ostrau, 1923] med ställningsfördel för svart.)

8.	—, b4—b3; 9. Dd1, e6; 10. Se5, Dd5; 11. Ld2, Se4; 12. Df3, f6 (12. —, Sd6; 13. Dg4) 13. S×c4 etc.	
7.	— —	e7—e6
8.	Lf1×c4	Sb8—d7

I partiet Réti—Lasker, Mährisch-Ostrau 1923, spelades 8. —, Le7; 9. 0—0, 0—0; 10. De2, Sb8—d7; 11. b2—b3 (11. e3—e4 jämte Lg5 hade här varit bättre.)

Textdraget är av dr. Tarrasch angivet vara det bästa, då det på snabbaste sätt möjliggör framstöten c6—c5 och förhindrar e3—e4.

9.	0—0	Lc8—b7
10.	Dd1—e2	c6—c5
11.	Tf1—d1	Dd8—c7

Härigenom råkar svart i svårigheter, ty drottningen kommer nu efter några drag i skottlinjen för det andra tornet. Bättre hade varit att spela a7—a5 eller Db6.

12.	b2—b3	Lf8—e7
13.	Lc1—b2	0—0
14.	Sa2—c1	a7—a5
15.	Sc1—d3	Tf8—d8
16.	Ta1—c1	Sf6—e4
17.	Sf3—e5	Sd7—b6
18.	d4×c5	Sb6×c4
19.	Se5×c4	Se4×c5
20.	De4—g4	Le7—f8
21.	Sc4—e5	

Tack vare den svarta drottningens placering på c7 har vit nu erhållit ett avgörande angrepp. Vit hotar bl. a. med T×c5 jämte Se5—d7.

21.	— —	f7—f5

På 21. —, Db6 kan vit fortsätta med 22. T×c5 t. ex. 22. —, f5 (22. —, f6; 23. Tc6!) 23. Dh5, g6; 24. S×g6, L×c5; 25. Dg5! eller 22. S×c5, T×d1; 23. D×d1, L×c5; 24. Sd7, Dc6; 25. Dg4 o. s. v.

22.	Dg4—h5	Td8—d5
23.	Sd3×c5	g7—g6

Eller 23. —, L×c5 (23. —, T×c5; 24. T×c5, L×c5; 25. Td7) 24. T×d5, L×d5; 25. T×c5, D×c5; 26. Df7† jämte Sg6† och D×g7‡.

24.	Td1×d5!	Lb7×d5

På 24. —, g×h5 blir 25. Td7 avgörande.

25.	Dh5—d1	Lf8×c5
26.	Se5—d3	Uppgivet.

Partiet tilldelades ett skönhetspris.

Parti 3771. Dambondespel.

Spelat i mästareturneringen i Raab, augusti 1924.

	A. Seitz, Vit.	*L. Steiner,* Svart.
1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	c2—c4	g7—g6
3.	Sb1—c3	d7—d5
4.	c4×d5	Sf6×d5
5.	e2—e4	Sd5×c3
6.	b2×c3	Lf8—g7
7.	f2—f4	

Här spelas vanligen Sf3.

7.	— —	c7—c5
8.	Lc1—e3	Dd8—a5
9.	Ke1—f2	0—0

Bättre vore 9. —, c×d5; 10. c×d5, Sc6, då vit därigenom förhindras spela Db3.

10.	Dd1—b3!	c5×d4
11.	c3×d4	Sb8—d7
12.	Lf1—e2	

Vit ämnar fortsätta med Lf3 samt Se2.

12.	— —	Sd7—c5
13.	Db3—b1	Sc5—e6

På Dc3 följer naturligtvis 14. Sf3.

14.	Sg1—f3	f7—f5?
15.	e4—e5	Se6—c7
16.	Th1—c1	

Förhindrar det planerade Sd5.

16.	— —	b7—b5?
17.	Tc1—c5	a7—a6
18.	a2—a4	Ta8—b8
19.	a4×b5	Da5—b6
20.	Db1—a2†	e7—e6
21.	d4—d5	e6×d5
22.	Tc5×d5	Db6—b7
23.	Td5—c5†	Kg8—h8
24.	b5×a6	

Svarts ställning är hopplös.

24.	— —	Db7—b6
25.	Tc5—b5	Db6×b5
26.	Le2×b5	Tb8×b5
27.	Sf3—g5	Sc7—d5
28.	a6—a7	Lc8—b7
29.	a7—a8D	Lb7×a8
30.	Da2×a8	h7—h6
31.	Sg5—f7†	Kh8—g8
32.	Sf7×h6†	Kg8—h8

På 32. —, L×h6 kan vit fortsätta med 33. Dc6, Tb2†; 34. Kf3, Se7; 35. De6†, Tf7; 36. Ta8†, Lf8; 37. Lc5 etc.

33.	Da8—c6	Tc5—b2†
34.	Kf2—f3	Uppgivet.

Detta parti erhöll ett skönhetspris.

Parti 3772. Sicilianskt parti.

Spelat i turneringen i Hastings, december 1924.

	E. G. Sergeant, Vit.	*S. Tartakower,* Svart.
1.	e2—e4	c7—c5
2.	Sg1—f3	e7—e6
3.	d2—d4	c5×d4
4.	Sf3×d4	a7—a6
5.	Sb1—c3	

En för vit fördelaktig fortsättning är: 5. Le2, Dc7; 6. 0—0, Sf6; 7. Lf3, d6; 8. Le3, Sb—d7; 9. Sd2, Lf8—e7; 10. c2—c4! (Schlechter—Mieses, Berlin, 1918).

5.	— —	Dd8—c7
6.	Lf1—d3	Lf8—b4
7.	Lc1—d2	Sb8—c6?

Sf6 borde ha spelats.

8.	Dd1—g4	Sg8—e7
9.	Sd4×c6	d7×c6
10.	Dd4×g7	Th8—g8
11.	Dg7—d4	c6—c5
12.	Dd4—f6	Tg8×g2
13.	Ld2—f4	Lb4×c3†
14.	b2×c3	Dc7—c6
15.	Lf4—g3	c5—c4

Troligen har svart byggt sin kombination på detta drag, ty spelar vit nu 16. Le2 så följer D×e4 (hotar T×g3); 17. Df3, D×c2 jämte 18. —, Ld7. Vit finner emellertid en betydligt starkare fortsättning.

16.	Df6—h8†	Ke8—d7

Ställning efter svarts 16:e drag:

17.	0—0—0!	Tg2×g3

Enda möjligheten.

18.	h2×g3	c4×d3
19.	Td1×d3†	Kd7—c7
20.	Dh8—d8†	Kc7—b8
21.	Dd8×e7	

och svart uppgav, efter ytterligare några drag, den hopplösa kampen.

Parti 3773. Spanskt parti.

Spelat i turneringen i Hastings.

	G. Maroczy, Vit.	*L. Steiner,* Svart.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—b5	Sg8—f6
4.	Sb1—c3	d7—d6
5.	d2—d4	Lc8—d7
6.	0—0	Lf8—e7
7.	Lb5×c6	Ld7×c6
8.	Dd1—d3	Sf6×e4

Med sina två sista drag har vit ernått en liten ställningsfördel, vilket vit för övrigt i denna spelöppning för det mesta erhåller. Svarts idé med avslaget på e4 är snillrik, men, som av fortsättningen framgår, ej fullt korrekt, då den kostar rockaden.

9.	Sc3×e4	d6—d5

Efter 9. —, f7—f5 kommer vit genast i avgörande fördel med 10. Se4—g5, t. ex. 10. —, e4; 11. Db3, e×f3; 12. Df7†, Kd7; 13. D×f5†, Ke8; 14. Df7†, Kd7; 15. De6†, Ke8; 16. Sf7.

10.	Se4—g3	e5—e4
11.	Dd3—e3	e4×f3
12.	Tf1—e1	Ke8—f8

Vit hotade med Sf5, samt med b3 jämte La3; hade svart försökt med 12. —, Dd7 så hade han ej kunnat undgå materielförlust efter 13. Sf5, Kf8; 14. D×e7†, D×e7; 15. S×e7, (T×e7? g6) Te8; 16. Ld2!

13.	De3×f3	Le7—d6
14.	Lc1—f4	h7—h5
15.	Lf4×d6	Dd8×d6

Vits ställningsfördel är nu betydande och blir också av Maroczy på ett förträffligt sätt utnyttjad.

16.	Sg3—f5	Dd6—f6
17.	Df3—a3†	Kf8—g8
18.	Sf5—e7†	Kg8—h7
19.	Te1—e5	g7—g6
20.	Da3—d3	

Med rätta avstår vit från bondevinsten, S×d5, då den värdefulla springaren därigenom skulle bli utbytt mot den dåligt posterade löparen.

20.	— —	Ta8—d8
21.	f2—f4!	

Även här kunde vit ha vunnit en bonde, genom T×h5, men därmed skulle angreppet blivit försvagat.

21.	— —	Kh7—g7

Ej D×f4 för 22. Tf1.

22.	f4—f5	g6—g5
23.	Ta1—e1	

Här hade även Dc3, som Maroczy efteråt angav, varit starkt; det hade i varje fall förhindrat svart att spela b7—b6.

23.	— —	b7—b6
24.	Se7×c6	Df6×c6
25.	f5—f6	

Ett fint bondeoffer, som ytterligare förstärker angreppet.

25.	— —	Dc6×f6
26.	Te1—f1	Df6—g6
27.	Te5—e7	Th8—f8
28.	Dd3×g6	Kg7×g6
29.	Te7×c7	f7—f5

Om 29. —, Ta8 så 30. Td7.

30.	Tf1—e1	

Bättre än att slå a-bonden, efter vilket svart med Tf—e8 kan besätta e-linjen och ännu ha möjlighet att hålla partiet. De nu följande räddningsförsöken från svart, blir utan svårighet vederlagda.

30.	— —	Kg6—f6
31.	Tc7—c6†	Kf6—g7
32.	Te1—e7†	Tf8—f7
33.	Tc6—c7	Tf7×e7
34.	Tc7×e7†	Kg7—f6
35.	Te7×a7	f5—f4
36.	Ta7—b7	Td8—d6
37.	Kg1—f2	Kf6—f5
38.	Tb7—e7	g5—g4
39.	Te7—e5†	Kf5—g6
40.	c2—c3	h5—h4
41.	h2—h3	g4×h3
42.	g2×h3	Uppgivet.

Ett av Maroczy fint och gediget spelat parti.

(Anm. efter Burn i "The Field".)

Parti 3774. Sicilianskt partt.

Spelat i turneringen i Hastings, dec. 1924.

	F. D. Yates, Vit.	*A. Seitz,* Svart.
1.	e2—e4	c7—c5
2.	Sg1—f3	e7—e6
3.	d2—d4	c5×d4
4.	Sf3×d4	a7—a6
5.	Sb1—c3	Dd8—c7
6.	Lf1—d3	Sg8—f6
7.	0—0	Lf8—e7
8.	Lc1—e3	d7—d6
9.	Dd1—e2	Sb8—d7

Det vanliga, Sb8—c6, är bättre.

10.	f2—f4	Sd7—c5

Här hade 0—0, eller b5 jämte Lb7 bort spelas, ty S×d3 endast förstärker vits centrum.

11.	Sd4—b3	Lc8—d7
12.	Ta1—e1	Ta8—c8
13.	Sb3×c5	d6×c5
14.	e4—e5	Sf6—d5
15.	Sc3×d5	e6×d5
16.	c2—c3	h7—h5

Efter 16. —, 0—0 kommer vit genast till ett avgörande angrepp med 17. Ld3×h7†. T. ex. 16. —, 0—0; 17. L×h7†, K×h7; 18. Dh5†, Kg8; 19. f4—f5! (hotande Tf1—f3—h3) om nu 19. —, D×e5 så 20. Lg5 etc. och på 19. —, g7—g6 följer 20. f×g6, f×g6; 21. D×g6†, Kh8; 22. Lh6, Tg8; 23. Dh5, Le8 (23. —, Lg5; 24. Lg7† och Tf7‡) 25. Dh3 o. s. v.

Bästa försvarsmöjligheterna erbjöd nog 16. —, g7—g6.

17.	f4—f5!	

Vit hotar nu att fortsätta såväl med e5—e6 som f5—f6.

17.	— —	Dc7×e5
18.	De2—f2	0—0

Om 18. —, Df6 så 19. L×c5, T×c5; 20. D×c5 och på 18. —, Dd6 följer 19. Lf4, Df6; 20. Le5 jämte f5—f6 o. s. v.

19.	Le3—g5	

Vit kunde även ha fortsatt angreppet med 19. Le3—d4, Dd6; 20. Le5, ty på t. ex. 20. —, Dh6 kan följa 21. L×g7, K×g7! 22. T×e7, Lc6; 23. f6†, Kh8; 24. Te5, Tc—e8; 25. Df4! och matt i några drag.

19.	— —	De5×e1
20.	Tf1×e1	Le7×g5
21.	Df2—f3	Tf8—e8
22.	Te1×e8†	Tc8×e8
23.	Df3×h5	Lg5—e3†
24.	Kg1—f1	c5—c4!

Svart inleder nu ett intressant motangrepp.

25.	Ld3—c2	

Ej 25. Le2 för Te5; 26. g4, g6!

25.	— —	d5—d4
26.	c3×d4	c4—c3!
27.	a2—a4	

På 27. b×c3 kan svart utan svårighet erhålla remis genom 27. —,

Lb5†; 28. Ke1, L×d4†, (möjligen är även 28. —, Lc1† tillräckligt, ty efter (29. Kf2, Te2†; 30. D×e2, L×e2; 31. K×e2 torde vit trots två bönder mer knappast kunna vinna, då det är olikfärgade löpare) 29. Kd2, Le3†; 30. Kd1, Td8†; 31. Ke1, Ld2†; 32. Kf2, L×c3; 33. Lb3, Td7 o. s. v.

27.	— —	Le3×d4?

Varför svart ej spelar det närliggande 27. —, c×b2 är svårt att förstå, då 28. f5—f6 utan risk kunnat besvarats med såväl Lh6 som g×f6. Efter 27. —, c×b2 är ställningen förlorad för vit, ty det hotar Tc8 jämte L×a4.

28.	b2×c3	Ld4—f6

På 28. —, L×c3 följer 29. Df3 och svart kommer genast i svårigheter.

29.	g2—g4	Lf6×c3
30.	g4—g5	Te8—e1†
31.	Kf1—f2	Te1—c1
32.	Lc2—b3	Ld7—e8
33.	g5—g6	Lc3—d4†
34.	Kd2—e2	Tc1—c7
35.	Dh5—h7†	

Avgörande. Svart kan nu ej undgå pjäsförlust.

35.	— —	Kg8—f8
36.	Dh7—h8†	Kf8—e7
37.	Dh8—h4†	Ld4—f6
38.	Dh4—b4†	Ke7—d8
39.	Db4—d6†	Tc7—d7
40.	Dd6×f6†!	Td7—e7†
41.	Ke2—f2	g7×f6
42.	g6—g7	b7—b5
43.	g7—g8D	b5×a4
44.	Lb3×a4	Te7—e5
45.	La4×e8	Te5×f5†
46.	Kf2—e3	Tf5—e5†
47.	Ke3—f4	Te5×e8
48.	Dg8×f7	Uppgivet.

Parti 3775. Drottninggambit.

Spelat i Nordiska schackförbundets förstaklassturnering i Köpenhamn, augusti 1924.

	S. Clausen, Vit.	*O. Kinnmark,* Svart.
1.	d2—d4	d7—d5
2.	Sg1—f3	Sg8—f6
3.	c2—c4	e7—e6
4.	Sb1—c3	a7—a6
5.	Lc1—g5	

Det enklaste och bästa är nog 5. c4×d5; t. ex. 5. —, e×d5; 6. Lg5, Le7; 7. e2—e3, eller 7. Db3.

5.	— —	d5×c4
6.	e2—e4	

Solidare är 6. e2—e3. Om därpå 6. —, b5 så 7. a4, b4; 8. Sb1 och vit återvinner bonden med bättre spel.

6.	— —	b7—b5
7.	e4—e5	

Här hade a2—a4 varit bättre. Den med textdraget inledda kombinationen, vars poäng ligger i vits 12:e drag, är, som det också i partiet visar sig, en svår felbedömning av positionen.

7.	— —	h7—h6
8.	Lg5—h4	g7—g5
9.	Sf3×g5	h6×g5
10.	Lh4×g5	Lf8—e7
11.	e5×f6	Le7×f6
12.	Dd1—f3	

Vit vinner nu kvalitet, det angreppsspel svart i gengäld erhåller är dock en mer än tillräcklig kompensation.

12.	— —	Lf6×g5
13.	Df3×a8	Lc8—d7
14.	Da8—e4	

Ej 14. d4—d5 för Ld7—c6!

14.	— —	Th8—h4!
15.	De4—c2	Sb8—c6!
16.	Lf1—e2	

Naturligtvis ej Se2 för Sb4 jämte Sd3†. Det bästa vore nog 16. Td1 för att på S×d4 offra tillbaka kvaliten.

16.	— —	Sc6×d4
17.	Dc2—d1	b5—b4!
18.	g2—g3	

Om springaren flyttas blir 18. —, Te4 avgörande.

18.	— —	b4×c3!
19.	g3×h4	Lg5—d2†
20.	Ke1—f1	c3×b2
21.	Ta1—b1	c4—c3
22.	Le2—d3	Dd8×h4

Även 22. —, Lb5 vore genast avgörande.

23.	h2—h3	e6—e5

Uppgivet.

Parti 3776. Dambondespel.

Spelat i turneringen om mästerskapet för Holland.

	M. Euwe, Vit.	*A. Speyer,* Svart.
1.	d2—d4	d7—d5
2.	Sg1—f3	Sg8—f6
3.	c2—c4	c7—c6
4.	c2—c4	e7—e6

På 4. —, Lf5 (eller 4. —, Lg4) kan följa 5. c×d5, c×d5; 6. Sc3, e6; 7. Db3, Db6; 8. D×b6, a×b6; 9. Lb5† med fördel för vit. I stället för textdraget kommer 4. —, g7—g6 i betraktande.

5.	Sb1—d2	Sb8—d7
6.	Lf1—d3	c6—c5

Först c7—c6 och sedan c6—c5 är naturligtvis ej någon följdriktig fortsättning. Det riktiga vore 6. —, Ld6 (hotande e6—e5).

7.	0—0	b7—b6
8.	c4×d5	e6×d5
9.	e3—e4!	Lc8—b7
10.	e4×d5	Lb7×d5
11.	Tf1—e1†	Lf8—e7
12.	d4×c5	Sd7×c5
13.	Ld3—b5†	Ke8—f8

På 13. —, Sc5—d7 följer 14. De2 och om därpå Le6 så 15. Sg5 o. s. v.

14.	b2—b3	Ld5—b7
15.	Lc1—b2	Sc5—d3
16.	Lb5×d3	Dd8×d3
17.	Ta1—c1	Ta8—d8

Ställning efter svarts 17:e drag:

18.	Te1×e7!	

Inledningen till en glänsande offerkombination, mot vilken svart ej har något tillräckligt försvar.

18.	— —	Lb7×f3

Eller 18. —, K×e7; 19. La3†, Ke8, (19. —, Td6; 20. Sc4, D×d1†; 21. T×d1 o. s. v.) 20. De1†, Se4; 21. Tc7! Td7; 22. T×b7!, T×b7; 23. S×e4, Kd8; 24. Se5 och vit vinner.

19.	Lb5—a3	Dd3—a6

Om 19. —, L×d1 så 20. Te3†, Kg8; 21. T×d3, eller på 20. —, Dd6; 21. L×d6†, Kg8; 22. Le7, i båda fallen med pjäsvinst för vit.

20.	Tc1—c7!	Da6×a3
21.	Te7×f7†	Kf8—e8
22.	Dd1—e1†	

Och svart uppgav, ty på 22. —, Se4; 23. S×e4, Td1 följer 24. Sd6† och 25. Td7 ‡.

Parti 3777. Spanskt parti.

Spelat i mästareturneringen i Berlin, december 1924.

P. Johner,	*R. Teichmann,*
Vit.	Svart.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—b5	a7—a6
4. Lb5—a4	Sg8—f6
5. 0—0	b7—b5
6. La4—b3	Lf8—e7
7. a2—a4	

Vanligen spelas Te1.

7.	— —	b5—b4
8.	Dd1—e2	0—0
9.	a4—a5	

Johner har angivit, att vits tre sista drag bilda en förstärkning av varianten, enär bonden a6 nu är ett angreppsobjekt. Att i ett så tidigt skede av partiet inrikta angreppet mot a6, och därigenom försumma utvecklingen, är dock ej att rekommendera.

9.	— —	d7—d6?

Med 9. —, d7—d5! kan svart övertaga initiativet tack vare sitt utvecklingsförsprång. T. ex. 9. —, d5; 10. e×d5, Lg4; 11. d×c6, e4; 12. Te1, Ld6; 13. d3, e×f3; 14. g×f3, Te8; 15. Le3, Lh3; 16. Sd2, Sh5; 17. Se4, Sf4; 18. L×f4, L×f4; 19. Kh1, Dh4 och svart har ett avgörande angrepp.

10.	c2—c3	h7—h6

Svart vill frigöra tornet från f8 och skyddar sig därför mot Sg5.

11.	d2—d4	b4×c3
12.	b2×c3	Ta8—b8
13.	Lb3—c4	Lc8—g4

Här hade troligen e×d4 jämte S×a5 varit bättre.

14.	Lc1—e3	e5×d4
15.	Le3×d4	Lg4—c8

Bonden på a6 behöver nu garderas.

16.	Tf1—e1	Tb8—a8
17.	Sb1—d2	Dd8—d7
18.	Sd2—f1	Tf8—e8
19.	De2—a2	Sc6—d8
20.	Ta1—d1	

Förbereder det avgörande genombrottet i centrum.

20.	— —	Lc8—b7
21.	Sf1—g3	Sd8—e6
22.	e4—e5	Sf6—h7

På 22. —, d×e5 följer S×e5 jämte S×f7; och på 22. —, L×f3 kan följa 23. e×f6, L×d1; 24. f×e7, Da4 (det hotade T×e6) 25. L×e6 f×e6; 26. D×e6†, Kh7; 27. Df7, Tg8; 28. Se4! etc.

23.	e5×d6	

Hotar med T×e6.

23.	— —	Lb7×f3

Efter 23. —, L×d6; 24. Se5, L×e5; 25. L×e5, Dc8; 26. Sf5 är angreppet avgörande.

24.	Te1×e6	Lf3×d1
25.	d6×e7	Te8×e7
26.	Te6—g6	Te7—e1†
27.	Sg3—f1	Sh7—g5
28.	Tg6×g7†	Kg8—f8
29.	Da2—a3†	c7—c5

På De7 följer Lc5.

30.	Da3×c5†	Dd7—e7
31.	Dc5—c6!	Uppgivet.

Detta parti erhöll ett skönhetspris.

(Anm. av E. J.)

Parti 3778. Drottninggambit.

Spelat i Marshall-Chess-Club i Newyork.

C. Torre,	*Schapiro,*
Vit.	Svart.
1. d2—d4	d7—d5
2. c2—c4	e7—e6
3. Sg1—f3	Sg8—f6
4. Lc1—g5	h7—h6
5. Lg5×f6	Dd8×f6
6. Sb1—c3	c7—c6
7. e2—e3	Sb8—d7
8. Lf1—d3	Df6—d8

Vit får nu ett betydande utvecklingsförsprång, men det är svårt att finna någon bättre fortsättning för svart.

9.	0—0	Lf8—e7
10.	e3—e4	d5×c4
11.	Ld3×c4	0—0
12.	Dd1—e2	b7—b5
13.	Lc4—d3	Dd8—b6
14.	e4—e5	Tf8—d8
15.	De2—e4	

Felaktigt vore 15. S×b5, c×b5; 16. De4, Sf8; 17. D×a8 för 17. —, Lb7.

15.	— —	Sd7—f8
16.	Tf1—d1	Lc8—b7
17.	De2—g4	c6—c5
18.	Sc3—e4	

Om vit slår bonden på b5 så följer L×f3 jämte c×d4.

18.	— —	c5—c4?

Ett avgörande fel. 18. —, L×e4 var nödvändigt.

19.	Se4—f6†!	Le7×f6

Svart hade troligen tänkt svara med 19. —, Kh8, men märker nu att därpå följer 20. Sf3—g5!

20.	e5×f6	g7—g6
21.	Dg4—h4	e6—e5
22.	d4×e5	Lb7×f3

Om c×d3 så 23. D×h6, Se6; 24. Sg5.

23.	Dh4×h6	Sf8—e6
24.	Ld3×g6!	f7×g6
25.	Dh6×g6†	Kg8—f8
26.	g2×f3	Db6—b7
27.	f3—f4	Se6—d4
28.	Td1×d4!	Td8×d4
29.	e5—e6	Td4—d7

På Te4, eller Te8 följer 30. Dh6† jämte f6—f7.

30.	Ta1—e1	Ta8—e8

Eller 30. —, Tg7; 31. e6—e7† o. s. v.

31.	Dg6×e8!!	

Ett vackert slut. Svart uppger, ty på 31. —, K×e8 följer 32. e×d7†, Kd8; 33. Te8†, K×d7; 34. Te7† o. s. v.

Parti 3779. Oregelbunden spelöppning.

Spelat i internationella turneringen i Newyork, 1924.

Edv. Lasker,	*J. Capablanca,*
Vit.	Svart.
1. e2—e4	g7—g6

Detta drag kan från nuvarande teoretisk ståndpunkt ej betraktas som fullt korrekt.

2.	Sg1—f3	

Om centrum överhuvud bör besättas med två bönder så är det just i ett fall som detta, och det av följande orsaker: 1) det sker i det ögonblick då vit ännu icke genom någon viss gruppformering förpliktigat sig på något sätt, och till följd därav är i stånd att välja den formering, som bäst passar som skydd och förstärkning av hans bondeställning i centrum. 2) Denna uppgift skulle så till vida vara honom underlättad, som svart till motspel mot formationen d4, e4 egentligen endast har till sitt förfogande c7—c5, emedan efter d7—d5, e4—e5 han förr eller senare (redan på grund av att utveckla kungsspringaren) vore tvungen att sluta bondekedjan genom e7—e6, vilket utan kompensation skulle hava försvagat de svarta fälten på kungsflygeln. Alltsammans en följd av det otidsenliga draget g7—g6...!

2.	— —	Lf8—g7
3.	Lf1—c4	

Även nu var 3. d2—d4 det givna draget. Nu erhåller svart tillfälle att åstadkomma ett slags sicilianskt par-

ti, varvid löparutvecklingen till c4 ingalunda visar sig vara det rätta.

3. — — c7—c5
4. 0—0

Med 4. —, c2—c3 kunde ännu draget d2—d4 möjliggöras, men efter 4. —, Sb8—c6; 5. d2—d4, c5×d4; 6. c3×d4 erhölle svart genom 6. —, Dd8—b6 dock motspel. Efter textdraget kan han likväl förhindra erövringen av centrum för längre tid.

4. — — Sb8—c6
5. c2—c3 Dd8—b6
6. Tf1—e1

För att kunna besvara Sg8—f6 med 7. d2—d4. Men svart behöver ju icke alls utveckla springaren på detta sätt.

6. — — d7—d6
7. Lc4—b3

På detta avvaktande drag, med vilket vit spekulerar i motståndarens utvecklingssvårigheter på kungsflygeln, hade svart icke mindre än fyra spelsätt, som icke skulle hava medfört någon omedelbar nackdel, nämligen: I. 7. —, Lc8—d7, för att, om vit likväl förr eller senare kommer till d2—d4, efter c5×d4, c3×d4 inrätta sig för besättandet av c-linjen. II. Det radikala e7—e5, varvid visserligen svagheten d5 (t. ex. efter d2—d3 åtföljt av Sb1—d2—f1—e3 o. s. v.) vore att befara. III. 7. —, e7—e6 jämte Sg8—e7, 0—0 o. s. v. och IV: last but not least 7. —, h7—h6 (som förberedelse till Lc8—g4) och om 8. h2—h3 så g6—g5 o. s. v. Denna sista idé vore kanske det mest energiska svaret på vits avvaktande spelsätt de senaste dragen. Svarts nästa drag är emellertid ett direkt taktiskt fel, som väl beror på något fel vid de föregående beräkningarna, ty eljest vore det väl oförklarligt av världsmästaren.

7. — — Sg8—f6?
8. d2—d4 c5×d4
9. c3×d4 0—0

Även 9. —, Lc8—g4; 10. Lc1—e3, Lg4×f3; 11. g2×f3 o. s. v. vore tydligen fördelaktigt för vit.

10. h2—h3!

Härmed försvåras betänkligt utvecklingen av den svarta drottningläparen, då på 10. —, Lc8—d7 t. ex. svaret e4—e5 vore mycket starkt. Därför söker Capablanca med sitt nästa drag som kompensation för sin ogynnsamma utveckling att erhålla fördelen av två löpare, men öppnar härigenom för motståndaren den viktiga a-linjen.

10. — — Sf6—h5
11. Lc1—e3 Sc6—a5
12. Sb1—c3 Sa5×b3
13. a2×b3

Hotar bl. a. med bondevinst genom d4—d5.

13. — — Db6—d8
14. e4—e5!

Mycket starkt. Springarens farliga placering på h5 tvingar nu svart till utomordentliga åtgärder, vilkas nästa följd blir bondens e7 ohållbarhet.

14. — — f7—f5

Efter 14. —, d6×e5; 15. d4×e5 ginge bonden a7 genast förlorad, på grund av hotet g2—g4.

15. Le3—g5

Hotar såväl 16. e5×d6 som även 16. Sc3—d5 o. s. v.

15. — — d6—d5
16. Dd1—c1 (?)

Här var emellertid 16. Dd1—d2 jämte Sc3—e2 och De2—b4 mera tvingande. Visserligen är den vita ställningen så stark att t. o. m. denna tempoförlust ej hjälper motståndaren mycket.

16. — — Lc8—e6
17. Sc3—e2

Hotar Dc1—c5.

17. — — Ta8—c8
18. Dc1—d2 a7—a6
19. Dd2—b4

Ställning efter vits 19:e drag:

19. — — Dd8—d7!

Med sin sedvanliga ställningsblick ser Capablanca, att det ögonblickliga offrandet av den hotade bonden erbjuder honom de bästa försvarsmöjligheterna. Svart skulle nämligen efter 19. —, Tc8—c7; 20. Te1—c1, Tf8—e8; 21. Sf3—e1 åtföljt av Se1—d3—c5 o. s. v. så småningom ha kvävts.

20. Db4×e7 Dd7×e7
21. Lg5×e7 Tf8—e8
22. Le7—b4?

Även efter 22. Le7—c5, Lg7—h6 jämte Le6—d7 och Sh5—g7—e6 o. s. v. skulle det ej varit lätt för vit att bringa sin materiella fördel till sin rätt, men i varje fall skulle då vinstutsikterna vara på hans sida, under det att efter textdraget han på sin höjd kan räkna med remis, emedan det svarta tornet på c2 visar sig vara en rätt så oangenäm fånge.

22. — — Tc8—c2!
23. Lb4—c3 Lg7—h6!

Nu komma de förenade löparnas kraft att visa sig i sin rätta belysning. Att vit har en bonde mer är tydligen däremot av mindre vikt.

24. g2—g3 Le6—d7
25. Ta1—d1

För att kunna föra springaren över c1 till d3, vilket ej genast kunde ske för 25. —, Ld7—b5.

25. — — Ld7—b5
26. Se2—c1 Sh5—g7
27. Sf3—h2

Något bättre vore genast 27. Sc1—d3 o. s. v. Med textdraget hade väl vit för avsikt att besvara 27. —, Sg7—e6 med 28. f2—f4 och märkte först senare, att detta efter 28. —, g6—g5 skulle hava katastrofala följder.

27. — — Sg7—e6
28. Sc1—d3

Om 28. Sc1—a3 så 28. —, a6—a5! 29. Lc3×a5? Te8—a8; 30. Sa2—b4, Tc2×b2 hotande även 31. —, Lh6—d2.

28. — — Lb5×d3!
29. Td1×d3 Lh6—c1

Härmed tillförsäkrar sig svart den materiella jämnvikten. Ännu mer övertygande förefaller genast 29. —, Se6—g5, då efter 30. Kg1—g2, Sg5—e4; 31. Td3—f3, Te8—c8, jämte avbyte (S×c3), med vinst av bonden c3, slutspelet skulle vara lättare vunnet för svart med löpare mot springare, emot tvärtom som i partiet.

30. Sh2—f1 Se6—g5
31. Kg1—g2 Sg5—e4
32. Td3—f3 Kg8—f7

Såväl här, som även vid de föregående dragen vore tydligen ingenting att vinna med att taga bonden b2, då vit efter Lc1×b2, Lc3×b2, Tc2×b2 genom att besätta den öppna linjen med Te1—c1 skulle erhållit utmärkta remischanser.

33. g3—g4 Kf7—e6

Nu hotar Te8—c8, vilket tvingar vit att byta bort sin springare. Det följande slutspelet blir i alla fall mycket svårt för svart att vinna.

34. Sf1—e3 Lc1×e3
35. Te1×f3 Te8—c8
36. Kg2—f1

För att genom avbyte befria sig från tornet, som inträngt i ställningen.

36. — — b7—b5!
37. g4×f5† g6×g5
38. Tf3—f4

Om genast 38. Te3—e2 för att efter 38. —, Tc2—c1†; 39. Te2—e1, Tc1

×e1 slå igen med kungen, så förskaffar svart sig vinstutsikter med 40. —, b5—b4! jämte inträngande av hans andra torn. Detta var bl. a. avsikten med hans 36:e drag.

38. — — h7—h5

För att försvaga verkan av motangreppet Tf4—h4.

39. Te3—e2 Tc2—c1†
40. Te2—e1 Tc1×e1†
41. Lc3×e1 Tc8—c1

Förhindrar 42. f2—f3, på grund av 42. —, Se4—d2† jämte Sd2×b3 o. s. v.

42. Tf4—h4 Tc1—b1

Inledningen till en djuptänkt slutspelsmanöver, vilken ger svart förträffliga vinstutsikter, trots motståndarens övervikt.

43. Th4×h5 f5—f4

Hotar med omedelbar vinst genom f4—f3 o. s. v.

44. Kf1—e2?

Ett beklagligt fel, varigenom det lärorika slutspelet får ett för tidigt slut. Nödvändigt vore 44. Th5—h6†, för att efter 44. —, Ke6—f5! fördriva springaren från sin dominerande ställning genom 45. f2—f3. Efter 45. —, Se4—g3†; 46. Kf1—g2! behövde svart visserligen ej antaga pjäsoffret, vilket efter 46. —, Tb1×e1? 47. Th6—f6†, Kf5—g5; 48. h3—h4†! Kg5—h5; 49. Tf6×f4, Sg3—f1; 50. Kg2—f2, o. s. v. skulle hava fört till hans nederlag. Han kunde mycket ha spelat 46. Tb1×b2†; 47. Le1—f2, Kf5—g5! 48. Th6×a6, Sg3—f5, vilket skulle hava tillförsäkrat honom återvinst av de båda bönderna och därjämte en överlägsen ställning. Nu är saken betydligt lättare för honom, då vit ej med sina bönder kan erhålla någon ersättning för den pjäs han förlorar.

44. — — f4—f3†
45. Ke2×f3 Tb1×e1
46. Th5—h6† Ke6—f5
47. Th6×a6 Se4—g5†
48. Kf3—g2 Sg5—e6

Avgörande!

49. h3—h4 Te1—e4
50. Ta6—b6 Te4—g4†
51. Kg2—f1 Se6×d4
52. e5—e6

I stället kunde han lugnt ha uppgivit.

52. — — Tg4—e4
53. h4—h5 Te4×e6
54. Tb6—b8 Te6—h6
55. Kf1—e1 Th6×h5
56. Ke1—d2 Th5—h3
57. Tb8—f8† Kf5—e5
58. b3—b4 Th3—b3
59. Tf8—e8† Sd4—e6
60. f2—f4 Ke5—f5

Uppgivet.

(Anm. av Aljechin i kongressboken.)

Parti 3780. Dambondespel.

Spelat i internationella turneringen i Newyork 1924.

F. Marshall,	*J. Capablanca,*
Vit.	Svart.

1. d2—d4 Sg8—f6
2. Sg1—f3 g7—g6
3. e2—e3

Denna frivilliga inspärrning av drottninglöparen är orsaken till alla senare trångmål. Bättre vore här, såväl 3. Lc1—f4 som även — ehuru med en annan utvecklingsidé — 3. c2—c4.

3. — — Lf8—g7
4. Sb1—d2 b7—b6
5. Lf1—c4

Detta ger endast motståndaren ett tempo, vid ett senare d7—d5. Att föredraga vore därför 5. Lf1—d3.

5. — — 0—0
6. Dd1—e2 c7—c5

Härmed har den för Réti's system karaktäristiska ställningen i centrum uppnåtts.

7. c2—c3 Lc8—b7
8. 0—0 d7—d5

Samma förfaringssätt (ehuru med ombytta färger och utan tempot) användes av Réti i en senare rond mot Bogoljubow med gott resultat. Svart kommer härigenom i tydlig positionsfördel.

9. Lc4—d3 Sf6—e4
10. Ld3×e4

Vit har i sin (efter så få drag!) tryckta ställning knappast något annat val. Vid fortsatt passivitet från hans sida, vore den givna vägen för svart: Sb8—d7 jämte e7—e5 o. s. v.

10. — — d5×e4
11. Sf3—g5 e7—e5!
12. Sg5×e4 e5×d4
13. e3×d4 Lb7—a6?

En felaktig idé, varigenom positionsövervikten till stor del går förlorad. Visserligen hade också 13. —, Tf8—e8 efter 14. De2—f3! o. s. v. fört till ett oklart resultat, men med den enkla fortsättningen 13. —, c5×d4 — varpå 14. c3×d4 vore dåligt på grund av 14. —, Lb7—a6 jämte Dd8×d4 etc. — skulle svart hava bibehållit en tydlig positionsövervikt. Efter textdraget förvandlas denna till en liten slutspelschans, som dock visar sig otillräcklig.

14. c3—c4 Dd8×d4
15. Ta1—b1 Sb8—c6
16. b2—b3 Ta8—d8
17. Lc1—b2 Dd4—d3
18. De2×d3 Td8×d3
19. Sd2—f3 Lg7×b2
20. Tb1×b2 f7—f5
21. Se4—g5 Tf8—e8

Svart har uppnått det med 13:e draget eftersträvade målet. Han behärskar de öppna linjerna, och vits springare ha svårt att komma i spel. Marshall försvarar sig emellertid mycket skickligt.

22. Sg5—h3

Det hotade 22. —, h7—h6 jämte g6—g5 o. s. v.

22. — — La6—b7
23. Sh3—f4 Td3—d6
24. Sf4—d5 Sc6—e7

Här kunde ifrågakomma 24. —, Sc6—e5; 25. Sf3×e5, Lb7×d5 och vit hade blott valet mellan två ogynnsamma tornslutspel: *A.* 26. Se5×g6, Ld5×c4; 27. b3×c4, h7×g6 o. s. v. eller *B.* 26. Se5—f3, Ld5×f3; 27. g2×f3, Td6—d3; 28. Kg1—g2, f5—f4 jämte Te8—e5 o. s. v. Även textdraget för emellertid till en betänklig försämring av den vita bondeställningen.

25. Sd5—c7

Fortfarande det bästa.

25. — — Te8—d8
26. Tb2—e2 Td6—d7
27. Sc7—e6 Lb7×f3
28. g2×f3 Td7—d2
29. Tf1—e1 Td2×e2
30. Te1×e2 Td8—d7

Nu hotar svart att ytterligare förstärka sin ställning genom Se7—c6 o. s. v., vilket vit på ett överraskande sätt förhindrar. Följande slutspel är mycket lärorikt.

31. Se6—d8! Kg8—f8!
32. Sd8—e6† Kf8—f7
33. Se6—g5† Kf7—g7
34. Sg5—e6† Kg7—f6
35. Kg1—g2

Nu är verkan av draget Se7—c6 avtrubbad, emedan därefter den vita springaren hotar att med tempo, efter Se6—f4, besätta fältet d5. Detta var tydligen idén med draget 31. —, Se6—d8!

35. — — h7—h6
36. h2—h4

För att efter 36. —, g6—g5; 37. h4×g5†, h6×g5; 38. f3—f4, g5—g4; 39.

Se6—g5 jämte f2—f3 o. s. v. få den svaga dubbelbonden utbytt.

36. — — Kf6—f7!
37. Se6—f4 Td7—d1
38. Te2—e3

Vit är så gott som tvungen till detta bondeoffer — vilket även skaffar honom motspel — på grund av den svarta springarens hotande intrång. Om t. ex. 38. Kg2—g3 så 38. —, Se7—c6; 39. Te2—e6, Sc6—d4; 40. Te6×g6, Sd4—e2† och svart vinner.

38. — — Td1—d4!
39. Sf4—d3

Icke 39. Kg2—g3 på grund av 39. —, g6—g5 etc.

39. — — Td4×h4
40. Sd3—e5† Kf7—f8

Genom det härmed avsedda överförandet av kungen till drottningsflygeln berövar sig Capablanca sin sista vinstchans. Om seger över huvud varit möjlig, så skulle detta endast varit genom 40. —, Kf7—g7! och på 41. Se5—d3, (Se5—d7, Se7—g8! jämte Th4—d4 o. s. v.) så 41. —, Kg7—f6; 42. f3—f4, g6—g5 o. s. v. Efter kungens avlägsnande finner det vita tornet ett välkommet byte på kungsflygeln.

41. Se5—d7† Kf8—e8
42. Sd7—e5! Ke8—d8
43. Se5—f7† Kd8—d7
44. Sf7—e5† Kd7—c7
45. Se5—f7 Se7—c6?

Ännu fanns möjlighet att ingå på ovan antydda spelsätt genom Kc7—d7—d8—e8—f8—f7—g7.

46. Te3—e6

Härmed blir den materiella jämnvikten åter uppnådd.

46. — — Th4—d4
47. Te6×g6 Td4—d2
48. f3—f4

Marshall tycks rent av vilja spela på vinst, ty med ett enkelt 48. Sf7×h6 kunde han lätt göra remis; t. ex. 48. —, Sc6—d4 (eller 48. —, Td2×a2; 49. Sh6×f5, Sc6—d4; 50. Sf5×d4, c5×d4; 51. Tg6—g5 jämte Tg5—d5 o. s. v.) 49. Tg6—g7†, Kc7—b8; 50. Sh6—f7, Td2×a2; 51. Sf7—d6, Sd4×b3; 52. Tg7—b7†, Kb8—a8; 53. Tb7—g7, a7—a5; 54. Tg7—g8†, Ka8—a7; 55. Tg8—g7†, Ka7—a6; 56. Tg7—g8 o. s. v.

48. — — Td2×a2
49. Tg6—g7 Sc6—d4!
50. Sf7×h6† Kc7—c6
51. Sh5—f7

Ställning efter vits 51:a drag:

51. — — Kc6—d7!

Ett nätt slut hade det blivit om svart spelat 51. —, Sd4—e6 (?), då därpå kan följa 52. Sf7—e5†, Kc6—d6; 53. Tg7—d7 ‡. På 51. —, Sd4×b3 framtvingar emellertid vit genast remis genom 52. Sf7—d8†, Kc6—d6; 53. Tg7—f7 (hotande evig schack) ty på 53. —, b6—b5; 54. Sd8—b7†, Kd6—c6; 55. Sb7—d8†, Kc6—b6? vinner vit tornet genom 56. Tg7—b7†, Kb6—a6; 57. c4×b5† o. s. v.

52. Sf7—e5† Kd7—e6
53. Tg7—g6† Ke6—e7
54. Tg6—g7† Ke7—f8
55. Tg7—b7 **Sd4×b3**

Någon annan förstärkning av ställningen är tydligen ej möjlig. Men nu kommer f-bonden att ha ett viktigt ord med i laget och på så sätt omintetgöres motståndarens utsikter på den andra flygeln.

56. Tb7—f7† Kf8—e8
57. Tf7×f5 Sb3—d2

Även på 57. —, a7—a5 följer 58. Tf5—h5 med hotet f4—f5—f6 o. s. v.

58. Tf5—h5 Ta2—c2
59. Th5—h8†

Enklare var genast 59. f4—f5 o. s. v.

59. — — Ke8—e7
60. f4—f5

Men på detta sätt går det också, ty ifall nu 60. —, Sd2×c4 så 61. Se5—g4! Sc4—d6; 62. Th8—h7†, Ke7—f8 (eller Ke7—e8; 63. Sg4—f6† o. s. v.) 63. Sg4—h6! jämte f5—f6 med säker remis.

60. — — Sd2—e4
61. Kg2—f3 Se4—d6
62. Th8—h7† Ke7—f6
63. Se5—g4† Kf6×f5!
64. Sg4—e3† Kf5—g6
65. Th7×a7 Tc2—c3
66. Ta7—a6!

Det enklaste, ty om 66. —, Sd6×c4 så 67. Kf3—e2! och svart kan ej rädda sin b-bonde.

Remis.

(Anm. av Aljechin i kongressboken.)

Parti 3781. Rétis spelöppning.

Spelat i internationella turneringen i Newyork, 1924.

R. Réti, Vit.	*E. Bogoljubow,* Svart.
1. Sg1—f3	d7—d5
2. c2—c4	e7—e6

Detta försvar mot den nya spelöppningen (vilket även användes i partierna Réti—Ed. Lasker, Réti—Yates, Aljechin—Bogoljubow samt — med ombytta färger — Marshall—Capablanca (parti nr. 3780) har visat sig vara mindre gott, vilket ej är förvånansvärt då drottninglöparen därigenom blir inspärrad. Däremot synes det av Lasker mot Réti använda systemet leda till utjämning (2. —, c7—c6; 3. b2—b3, Lc8—f5 o. s. v.).

3. g2—g3 Sg8—f6
4. Lf1—g2 Lf8—d6
5. 0—0 0—0
6. b2—b3 Tf8—e8
7. Lc1—b2 Sb8—d7
8. d2—d4

Detta är enligt vårt förmenande den klara positionella vederläggningen mot 2. —, e7—e6, som för övrigt först av Capablanca (som svart) användes mot Marshall, och som helt enkelt är beroende på att svart nu ej kan effektivt utveckla sin drottninglöpare.

8. — — c7—c6
9. Sb1—d2

I nämnda parti spelade Capablanca i en analog ställning Sf3—e5 (Sf6—e4) och erhöll därigenom fördel. Naturligtvis är Rétis lugnare utvecklingsdrag också mycket bra.

9. — — Sf6—e4

Om det av Rubinstein och andra här rekommenderade befrielsedraget 9. —, e6—e5 verkligen är det efter omständigheterna bästa — vilket det torde vara — så skulle därmed vara bevisat, att hela uppläggningen av partiet från svarts sida vore förfelat, ty redan den enkla utvecklingen 10. c4×d5, c6×d5; 11. d4×e5, Sd7×e5; 12. Sf3×e5, Ld6×e5; 13. Lb2×e5, Te8×e5; 14. Sd2—c4, Te5—e8; 15. Sc4—e3, Lc8—e6; 16. Dd1—d4 o. s. v. skulle hava förskaffat vit ett klart spel på den isolerade d-bonden, utan att därför inrymma några som helst chanser för motståndaren. Men även det av Bogoljubow valda draget för slutligen blott till ett dubbelt spring-

areavbyte, utan att förhjälpa honom ur ställningens egentliga svårighet.

10. Sd2×e4 d5×e4
11. Sf3—e5 f7—f5

Uppenbart tvungen.

12. f2—f3!

Den riktiga strategien: sedan svart försvagat sin ställning i centrum, måste spelet genast förvandlas från ett slutet till ett öppet sådant, för att svagheten effektivast skall kunna bli utnyttjad.

12. — — e4×f3
13. Lg2×f3!

Och icke 13. e2×f3, emedan e-bonden skall användas som murbräcka.

13. — — Dd8—c7

Även efter 13. —, Sd7×e5; 14. d4 ×e5, Ld6—c5†; 15. Kg1—g2, Lc8—d7 (efter drottningbytet skulle denna löpare ej kunna komma ut) 16. e2—e4 skulle vit hava bibehållit en betydande ställningsfördel.

14. Se5×d7! Lc8×d7
15. e2—e4 e6—e5

Eljest följer 16. e4—e5 med genombrott senare medelst d4—d5 eller g3 —g4. Efter textdraget tyckes svart emellertid hava till största delen övervunnit spelöppningssvårigheterna och det kräves ett alldeles särskilt fint spel från vit för att bringa de dolda fördelarna av hans ställning till sin rätt.

16. c4—c5 Ld6—f8
17. Dd1—c2

Angriper samtidigt båda de svarta centrumbönderna.

17. — — e5×d4

Svart har en inskränkt marschroute. T. ex. 17. —, f5×e4 ginge icke här på grund av det samtidiga hotandet av h7 och e5 efter 18. Lf3 ×e4.

18. e4×f5! Ta8—d8

Efter 18. —, Te8—e5 vore bl. a. 19. Dc2—c4†, Kg8—h8; 20. f5—f6 o. s. v. mycket starkt.

19. Lf3—h5!

Inledningsdraget till en noga beräknad avgörande manöver, vars poäng blir en värdig avslutning på vits mönstergilla spel.

19. — — Te8—e5
20. Lb2×d4 Te5×f5

Om 20. —, Te5—d5 så 21. Dc2—c4, Kg8—h8; 22. Lh5—g4 o. s. v., med en bonde mer och överlägsen ställning.

21. Tf1×f5 Ld7×f5
22. Dc2×f5 Td8×d4
23. Ta1—f1! Td4—d8

Eller 23. —, Dc7—e7; 24. Lh5—f7†, Kg8—h8; 25. Lf7—d5! De7—f6; 26. Df5—c8 o. s. v. Svart kan ej längre försvara sig.

24. Lh5—f7† Kg8—h8
25. Lf7—e8!

Slutställningen:

Ett glänsande slutdrag! Svart gav upp, då han allra minst måste förlora löparen (25. —, Lf8×c5† o. s. v.). Med full rätt erhöll detta parti 1:a skönhetspriset.

(Anm. av Aljechin i kongressboken.)

Från schackvärlden.

Matchen om Sverigemästerskapet spelades under oktober månad mellan Gust. Nyholm och Allan Nilsson. Den senare skaffade sig ett gott försprång genom att vinna de båda första partierna. Nyholm vann det tredje partiet och hade utsikter att utjämna poängställningen i och med fjärde partiet, men förfelade rätta fortsättningen. Den avgörande poängen gick därigenom till Nilsson, som alltså med 3 poäng mot 1 vann matchen och korades till Sverigemästare.

R. Spielmann gästade under december vårt land och gav därvid uppvisningar i simultanspel med följande resultat: Malmö +15, —4, =10; Hälsingborg +19, —3, =11; Borås +17, —2, =3; Stockholms schackförbund +18, —5, =9; Uppsala +18, —7, =23; Stockholms schackförbund +11, —2; Stockholms schacksällskap +6, —2, =2; Alingsås +17, =5; Göteborg +16, —6, =10; Karlskrona +26, —2, =7; Ronneby +19, =3. I Göteborg gav Spielmann dessutom en uppvisning mot konsulterande motståndare representerande föreningarna Manhem, Majorna, Schackklubben, Lundby och Kamraterna. Partiet mot det först nämnda sällskapet slutade som remis, de fyra övriga partierna med vinst för Spielmann.

Slutligen utkämpade Spielmann en match mot den nye Sverigemästaren Allan Nilsson. Matchen slutade med en seger för Spielmann med 3,5 poäng mot 1,5 poäng.

Smålands schackförbund arrangerade i slutet av november en serie simultanföreställningar med E. Jacobson som simultangivare. E. Jacobsons resultat mot resp. föreningar var: Schackklubben Kamraterna, Jönköping, +22, —11, =7; A6 underoff. schackklubb +16, —3, =1; Jönköpings schacksällskap och Norrahammars schackklubb +19, —9, =5. Huskvarna schacksällskap +23, —4, =2; Tranås schacksällskap +16, —6, =2; Eksjö schackklubb +16, =1; Nässjö schackklubb +16, —1; Hvetlanda schackklubb +10, —6, =1; Alvesta schacksällskap +14, Värnamo schacksällskap +17, —4, =1.

Mästareturneringen i Berlin. Under december månad spelades en dubbelrondig turnering i Berlin mellan Mieses, P. Johner, Rubinstein och Teichmann. Johner placerade sig främst med 4 poäng (0,5 poäng mot Rubinstein, 1,5 mot Teichman och 2 mot Mieses). Rubinstein erhöll 3,5 p., Teichmann 2,5 p. och Mieses 2 p.

Mästareturneringen i Wien. I Wien spelades under december en mästareturnering med följande deltagare och resultat: Becker 3 p., Post 2,5 p., Gruber 2,5 p., S. Wolf 1,5 p. och Schara 0,5 p.

Matcher. Bogoljubow—Romanowsky ha spelat en match i Leningrad, vilken Bogoljubow vann med +5, —1, =6.

Euwe—Davidson spelade nyligen en match i Holland. Euwe vann med +5, —1, =3.

Mästareturneringen i Hastings. Den årligen återkommande julturneringen i Hastings hade denna gång samlat ett flertal utländska mästare, varför mästareklassen uppdelades i två grupper. I den ena gruppen placerade sig Maroczy främst med 6,5 poäng, närmast följd av Yates med 5,5 p. och A. Seitz med 5 p. I den andra gruppen kommo Przepiorka, A. Steiner och Tartakower främst med vardera 5 poäng.

Stockholms schackförbunds och Dagens Nyheters propagandatävlan i Blå hallen.

Såsom en upptakt till det nya spelåret anordnade Stockholms schackförbund, med ekonomiskt stöd av Dagens Nyheter, en propagandatävling i Stadshusets Blå hall. Tillslutningen till denna tävlan blev enorm. Icke mindre än 456 personer, däribland fyra damer, anmälde sig. Omkring hälften av de deltagande utgjordes av till förbundet icke anslutna schackspelare.

Turneringen tog sin början måndagen den 27 oktober. De fyra första ronderna hade av utrymmesskäl alla förlagts till Blå hallen. Eftersom turneringen — naturligt nog — anordnats som utslagstävlan, minskades deltagarantalet för varje rond. De sista fem ronderna kunde därför utkämpas å förbundets egna lokaler. Den sista ronden — finalen — gick av stapeln den 18 november under stort tillopp av åskådare. Prisutdelningen förrättades den 24 samma månad och blev den mest glansfulla som kanske försiggått inom schackförbundet, såväl i avseende till prisernas antal som deras värde. Sammanlagt utdelades 74 pris.

De åtta första pristagarna voro:

1:sta pris B. Bergvall, klass IV, 15,5 poäng, Dagens Nyheters hederspris; 2:dra pris G. Lundgren, klass III, 15 poäng, B. Börjessons hederspris; 3:dje pris E. Törngren, klass III, 14,5 poäng, Militär Ekiperingens hederspris; 4:de pris E. Österqvist, klass III, 14 poäng, Nordiska Kompaniets hederspris; 5:e pris Frans Pettersson, klass I, 12,5 poäng, Stockholms schackförbunds hederspris; 6:e pris B. Larsson, klass III, 12 poäng, "Schackspelares" hederspris; 7—8:e pris J. Bylinder, klass III, Juvelerare A. Abrahamssons hederspris och Axel Pettersson, klass II, "Schackväns" hederspris, vardera 11,5 poäng.

Dessutom utdelades tre extra pris:

Karl Olson erhöll Frans Svanströms pappershandels hederspris, ett schackbord, för bästa resultat inom mästarklassen, med 6,5 poäng; Frans Pettersson, tävlingsledningens hederspris, en silverbägare, för bästa resultat inom första klassen, med 12,5 poäng samt fru Siri Kinnman, Greta Carlssons Blomsterhandels hederspris, en blomsteruppsats, för bästa resultat bland damerna.

De tekniska svårigheterna voro givetvis stora vid en jättetävlan som denna. Tävlingsledningen, som utgjordes av notarien Eric Carlén, tävlingsledare, och O. Sjömark, E. Dahlqvist, Chr. Eriksson, N. Sjöberg, W. Wikerman, Abd. Olsson, G. Magnusson, G. Abrahamsson, A. Lundin, gruppledare, hade sig pålagt ett oerhört arbete. Alla svårigheter övervunnos emellertid, till stor del tack vare det värdefulla och oersättliga bistånd, som tidningen lämnade genom tryckningen av programblad för varje rond. Utan dessa programblad hade troligen turneringen varit tekniskt outförbar. Programbladen upptogo dels förteckningen över deltagarna i vederbörlig rond jämte uppgift om vars och ens motståndare och resultat, dels ock en klisché över spelsalen med angivande av var varje spelare hade sin plats.

Turneringen hade anordnats efter utslagningssystemet. Varje deltagare spelade samtidigt två partier. Efter tre förlorade partier (eller motsvarande antal remispartier) ansågs en spelare utslagen. Förgåvan mellan klasserna utgjordes av torn och springare, torn ensamt, springare ensam samt bonde och drag.

Sedan anmälningslistorna avslutats, tilldelades varje deltagare efter lottning ett nummer. Efter ett visst system — likgiltigt vilket — ordnades spelarna i rader så, att var och en erhöll två motståndare. Förteckning över spelarna, deras nummer och motspelare uppgjordes och likaså en planskiss över lokalen med vars och ens plats utsatt.

Till första ronden uteblevo ett antal spelare, vilka emellertid genast ersattes med reserver. Även under de följande ronderna uppstodo på detta sätt luckor. Här kunde naturligt nog inga reserver insättas, utan i detta fall inplacerades spelarna från sista bordet på de vakanta platserna, varefter det hela rättades till, så att varje spelare erhöll tvenne motståndare. Inga vakanser tillätos nämligen. Naturligtvis kan en sådan turnering anordnas utan detta "inplockande" av spelare, och givetvis vore detta enklare, men ett sådant system måste otvivelaktigt leda till vissa orättvisor i fråga om belastningen.

Så fort partierna färdigspelats, inlämnades protokollen till "kansliet", där resultaten infördes och kollationerades.

I andra ronden kommo — såsom avsett — de första utslagningarna. Till tredje ronden återstodo 310 spelare. Till fjärde ronden kvarvoro 194 spelare, och till den femte 102, varför denna rond kunde — såsom förut nämnts — utspelas å förbundslokalen.

Efter femte ronden hade 55 spelare lyckats hålla sig kvar, och efter sjätte hade 26 ännu lyckats undgå de tre fördärvbringande förlustpoängen. Efter sjunde ronden återstodo 8 spelare och efter åttonde fyra, vilka alltså i finalen måste spela om de fyra första prisen.

Erfarenheten av såväl denna som de övriga turneringar efter samma system, som av Stockholms schackförbund anordnats, har visat, att en sådan turnering icke tager fler än åtta à nio dubbelronder. Vid anordnandet av en dylik turnering behöves alltså ej hänsyn tagas till tidsutdräkten vid bestämmandet av deltagarantalet, endast lokalförhållanden och de tekniska arrangemangen i övrigt medgiva en sådan utsträckning av deltagarantalet.

*

Turneringen som var den tredje i ordningen i sitt slag här i Stockholm och som väl nu får anses ha blivit en årligen återkommande tävlan, kan rekommenderas för alla orter, där propaganda för spelet kan vara av intresse. Eventuella förfrågningar angående detaljerna besvaras gärna av Stockholms schackförbund.

E. C.

Från problemvärlden.

Med anledning av sitt instundande 20-årsjubileum utskriver **Schacksällskapet Manhem i Göteborg** en turnering för tredragsproblem, öppen för deltagare från Sverige, Danmark, Norge och Finland. Problemen skola vara upptecknade på diagram. Motto och förseglad namnsedel som vanligt. Högst tre problem från varje författare. Sändningarna adresseras till John Rydén, Albogatan 23, Göteborg, och skola vara avsända senast 1 september. Korrigering medgives intill 1 oktober. Priser: 50, 35, 25, 15 och 10 kronor. Prisdomare bliva J. Fridlizius, Göteborg och Herman Jonsson, Partille. Domen kungöres vid föreningens jubileum i januari 1926.

Tyska schackklubben i Braunau utskriver en internationell tvådragsturnering. Problemen sändas, försedda med motto o. s. v. till Hauptlehrer Anton Stönner, Hauptmannsdorf bei Braunau (Böhmen), och skola vara honom tillhanda senast 1 maj. Priser: 200, 150, 100 och 50 tjeckoslov. kronor.

Nederländsk-Indiska schackförbundet utskriver sin andra internationella turnering för två- och tredragare. Högst tre problem i varje avdelning från varje författare. De skola vara H. Meyer, Salembaplein, Weltevreden, Java tillhanda senast 30 juni. Priser: 60, 40 och 25 gulden för tredragare och 40, 25 och 15 gulden för tvådragare. Prisdomare bli även denna gång H. Weenink jämte någon annan holländsk problemkännare.

Circolo Scacchistico "Luigi Centurini" utskriver en internationell *Guidelli-minnesturnering* för tvådragare. Problemen sändas upptecknade på två diagram samt försedda med motto o. s. v. till Attilio Luiselli, Casella postale 1207, Genua (Italien) senast den 30 juni 1925. Priser: 400, 150 och 100 lire. Prisdomare blir A. C. White.

The Brisbane Courier utskriver sin 21:sta internationella tvådragsturnering. Problemen, försedda med motto o. s. v., skola senast 31 juli vara W. A. Smith, The chess editor, The Brisbane Courier, Brisbane (Queensland) tillhanda. Priser: 40, 30, 20 och 10 shillings, jämte schacklitteratur. Domare: A. Mosely.

Skakbladets tredragsturnering: 51 problem inkomna, av vilka 20 voro felaktiga. 1. K. A. K. Larsen, Köpenhamn; 2. F. Simhovice, Chisinau; 3. K. A. L. Kubbel; 4. M. Havel, Prag; 5. K. Erlin och O. Nemo, Wien. Hedersomnämnande: K. Hannemann, Köpenhamn; E. Palkoska, Prag; P. A. Kotscheid, M. Havel, Z. Mach, Prag.

Nederländsk-Indiska schachförbundets första internationella turnering. Tredragare: 1. J. J. Rietveld; 2. K. A. L. Kubbel; 3. J. E. Cauveren. Hedersomnämnande: K. Erlin och O. Nemo, Niemeyer och Rietveld, P. Keirans. Omnämnande: G. Schüller, L. Vetesnik, A. Kubbel. Tvådragare: 1. K. A. K. Larsen; 2. J. J. Rietveld; 3. J. Hartong. Hedersomnämnande: J. J. Rietveld, (två problem), E. Schüller. Omnämnande: The Hong Oe-Djocja, T. Vesz.

Italia Scacchisticas Borgatti-turnering: Tredragare: 1. A. Mari; 2. N. K. Malachoff; 3. J. Cauveren. Hedersomnämnande: E. Palkoska, E. E. Westbury, J. Genttner. Tvådragare: 1. E. E. Westbury; 2. L. Schor; 3—4. Dr. Simay-Molnar. Hedersomnämnande: F. Kovacs, E. E. Westbury, N. Carra, G. Pasqualini.

Originalproblem.

6630. *R. Svoboda,* Prag.

Självmatt i 2 drag.

6631. *R. Svoboda.*

Självmatt i 2 drag.

6632. *Jos. Cumpe,* Ces. Dub.

Matt i 3 drag.

6633. *Jan Vasta,* Pecky.

Matt i 3 drag.

6634. *G. Chocolous,* Prag.

Matt i 3 drag.

6635. *M. Feigl,* Wien.

Matt i 3 drag.

6636. *R. Kintzig,* Piliscsaba.

Matt i 3 drag.

6637. *P. A. Orlimont,* Germersheim.

Matt i 3 drag.

6638. *O. Rittershaus,* Holten.

Matt i 3 drag.

6639. *K. Traxler,* Dub.

Matt i 3 drag.

6640. *L. Vetesnik,* Lomnice.

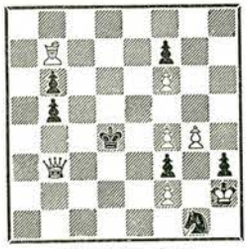

Matt i 3 drag.

6641. *E. Würtz,* Köpenhamn.

Matt i 3 drag.

6642. *J. Berger,* Graz.

Matt i 4 drag.

6643. *H. Brixi,* Wien.

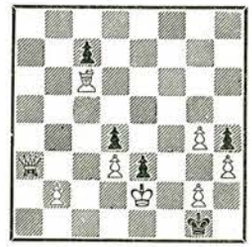

Matt i 4 drag.

6644. *A. E. Strömberg,* Trollhättan.

Matt i 4 drag.

Studier.

196. *K. Traxler,* Dub.

(1:sta pris i Ceske Slovo 1924.)

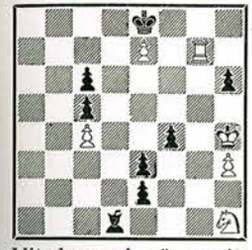

Vit drar och gör remis.

197. *H. Rinck,* Barcelona.

(2:dra pris i Ceske Slovo 1924.)

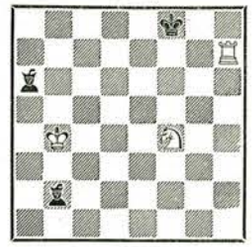

Vit drar och vinner.

198. *J. Berger,* Graz.

(3:dje pris i Ceske Slovo 1924.)

Vit drar och gör remis.

Lösningar.

Till studierna 187—192 i maj-häftet 1924.

187. (de Villeneuve Esclapon.) 1. Lg7, Th7 2. Kg4, K×a7 3. Kh5, Sf5 4. L×b2, T×h6† 5. Kg5, Th2 (eller 5. —, Tb6 6. Le5† o. s. v.) 6. Le5, Tf2 7. Lf4, Sd4 8. Le3, Tf5† 9. Kg4, Td5 10. Kf4, Kb6 11. Ke4, Kc5 12. Kd3, Td8 13. Lg1, Td7 14. Le3 etc. remis.

188. (Mattison.) 1. Th8†, Kf7 (Kd7 2. Tb8, K×c7 3. T×b2) 2. Tb8, Sb5 3. Tf8†, Kg6 (ej 3. —, K×f8 för 4. c8D†, Kf7 5. Dc2, b1D 6. D×b1, Sc3† 7. Kd3, S×b1 8. h7 och vit vinner) 4. Sf4 (4. Tf1?, S×c7 5. Sf4†, L×f4 6. K×f4, Sd5† jämte 7. —, Sc3 eller på 5. Tb1, Lc1 6. Sf4†, K×h6 7. Sd3, Sb5 och svart vinner) 4. —, Kh7 (om L×f4 så 5. c8D, b1D† 6. K×f4 eller 4. —, K×h6 5. Th8† jämte 6. Th1 remis) 5. Th8† (ej 5. Kd3 för S×c7 och ej 5. c8D för b1D† 6. Ke3, De1† 7. Kd3, Dd1† 8. Kc4, Dc2† 9. Kb4, D×c8 10. T×c8, L×f4 och svart vinner) K×h8 6. c8D†, Kh7 7. Dc2, c1D 8. Ke3†, D×c2 patt. På 7. —, b1L följer 8. Sd3, Sd6† (8. —, L×c2 patt) 9. e×d6, L×c2 10. d7 och vit vinner.

189. (Zepler.) 1. d6—d7, Ke7 2. Td6, Kd8 3. a6, Ta3 4. Kf2, Tf3 5. Ke2, Ta3 6. Ke1, Te3† 7. Kd2, Ta3 8. Ke2, Ta2† 9. Kf1, Ta1† 10. Kf2, Ta3 11. Kg2, Ta2 12. Kg3, Ta4 13. Kh4, Tc4 14. a7, Ta4 15. Th6, K×d7 16. Th8, T×a7 17. Th7† och vinner. På 1. —, Td1 följer 2. Tc7, Ke7 3. a6 etc.

190. (Rinck.) 1. Lh2†. Kb7 2. Tf4, Lh3† 3. Kf7, La1 4. Ta4, Lc3 5. Ta3 och vinner. På 1. —, Kc8 vinner 2. Tb4, Lh3† 3. Ke7.

191. (Berger.) 1. Se1—d3, Tb1×h1 2. Sf4†, K×h2 3. Sg2†, Kg1 4. Lc5†, Kf1 5. Se3†, Ke1 6. Lb4†, D×b4 7. Sc2†, Kd1 8. S×b4, c×d5 9. S×d5 remis. På 1. —, Df7 följer 2. Sf4†, D×f4† (eller 2. —, Kh4 3. Le7†, D×e7 4. Sg6† etc.) 3. L×f4, T×h1 4. d×c6 och vinner.

192. (Rinck.) 1. Tc6—c7†, Kh8 2. Tc8†, Kh7 3. Tc7†, Kg8 4. Tg7†, Kh8 (K×g7 5. Sf5† jämte Se3 o. s. v.) 5. Tg1, Le1 6. Th1†, Kg8 7. Tg1†, Kf7 8. Tf1†, Ke8 9. Sc2, d1D; 10. T×e1† etc. Om 8. —, Kg6 så 9. Tg1†, Kh5 10. Th1†, Kg4 11. Tg1†, Kh3 12. Th1†, Kg2 13. Th2†, K×h2 14. Sf3† jämte S×d2 remis.

Till problemen 6588—6608 i april- och majhäftena 1924.

6588. (Svoboda.) 1. Sa2 2. Td3† 3. Sb4† 4. T×d5 5. Sa2† 6. Td3. Bilöslig med 1. S×d5 2. Td3† 3. Sb4† o. s. v. funnet av Joh. Nielsen och G. Johnsson.

6589. (Svoboda.) 1. Lg5, hot 2. D×h3†. 1. —, Tb5† 2. Sd5†. 1. —, Lg2 2. De4†. Olösligt efter 1. —, Tb4 funnet av H. Fahlander.

6590. (Svoboda.) 1. Sc1, L×b4† 2. Dd2†. 1. —, Lb6 2. Df2†. 1. —, g×h4 2. S×e2†. Olöslig efter 1. —, D×h4† 2. Df2†, Lf3! funnet av Joh. Nielsen, L. Lundin och L. M. Pedersen.

6591. (Traxler.) 1. Dg2, hot 2. Dc6†, Lb6 3. b4 1. —, Lb4 2. Dc6†, Ka5 3. Lb6†! 1. —, Lb6 2. b4, L×L 3. Dc6† 1. —, Lc3 2. b×c3 3. Da2†. 1. —, Ld2 el. e1 2. Dc6†, Ka5 3. Dc5.

6592. (Simhovice.) 1. S×f3, Tb4†, 2. Lc4†! T×c4† 3. Sd4†. 1. —, Lf2† 2. Kg5! T×c5† 3. Ld5†. 2. —, Sf7† 3. L×f7†. 2. —, T×f3 3. Lc4†. 1. —, Lg5† 2. K×g5 osv. 1. —, Sg4 2. L×g4. 1. —, Td3 el. ~ 2. Lc4. o. s. v.

6593. (Dietz.) 1. Lg2, g3 2. Lf6 1.—, g5 2. Lf2.

6594. (Larson.) 1. Se4, d3 2. Df6. 1. —, K×d5 2. Df5†. 1. —, hot 2 Dh5†.

6995. (Lindquist.) 1. Sc4, K×d5 2. Dd7†. 1. —, S×f8 2. Sf6†. 1. —, e5 2. Dc5 1. —, hot. 2. Se7.

6596. (Nielsen.) 1. Tc2, hot. 2. Lc4†. 1.—, Ke1. Sb×c2 2. Dd2†. 1. —, L×c2 2. Df3†. 1. —, f×g5 2. Lh7†.

6597. (Erlin.) Med svart dam på h8. 1. Tg5.

6598. (Herrmann.) 1. Kg6.

6599. (Gjöbel.) 1. Dg5.

6600. (Lindquist.) 1. Dh7.

6601. (Larsen.) 1. De2. Denna eleganta uppgift torde behöva en svart bonde på c3 för att förhindra bilösningen 1. c4 funnen av Joh. Nielsen, L. Lundin, H. Fahlander, G. Johnsson och L. M. Pedersen.

6602. (Lindeberg.) 1. Kg4.

6603. (Svoboda.) 1. Dd3. a3! 2. D×a3, Kf2 3. De3† 4. Dd3 5. Df1† 6. Dg2†.

6604. (Svoboda.) Med vit springare på g7. 1. Dc2, Lg8† 2. Sf6†. 1. —, L×g6 2. De4†. 1. —, h4 2. g×h7.

6605. (Palkoska.) 1. Lc7, Lf2 el. g1 2. Ld8. 1.—, Lf4 2. L×a5 1.—, g×h4 2. S×h4.

6606. (Palkoska.) Med vit löpare på b6. 1. Ld4, Kd5 2. Dc7 1. —, Kf5 2. Dh5. 1.—, Sg6 2. Dh3†. 1.—, d6 2. Df4.

6607. 1. Dg2.

6608. 1. Da7.

Korrekta lösningar mottagna från: G. Johnsson 6589, 91—02 (292+37 = **329**), Joh. Nielsen II 6588—91, 93—08 (163+53), L. M. Pedersen 6589—91, 93—02 (156+30), L. Lundin II samtliga (122+55), H. Fahlander II 6588—90, 93, 94, 96—08 (127+44).